

Dorpen langs de Hermeton

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 18 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 53 (1:50.000) of 58/1-2 en 58/5-6 (1:25.000)
- ▶ VERTREKPUNT: Aan de kerk van Romedenne

De vallei van de Hermeton is het laatste echte zijvalleitje van de Maas op Belgisch grondgebied voor de Franse grens. Het riviertje heeft zijn bronnen in de Naamse Fagne en is hooguit 25 km lang. Romedenne is een hooggelegen dorp dat uitkijkt over de Naamse Fagne en net als in alle andere dorpen in de omgeving is het er uitermate rustig.

De wandeling gaat eerst door open landschap langs enkele dorpen, trekt nadien de bossen in langs enkele beken en komt uit aan de Hermeton. Bijna 6 kilometer lang blijven we de rivier van kortbij volgen door weiden en bossen, bij koeien en door voetgangersdoorgangen, langs oude molens en dammen. Dit gedeelte van de tocht loopt door het natuurpark Viroin-Hermeton.

Het is interessant de route te verlaten en een bezoek te brengen aan Soulme, een van de mooiste dorpen van Wallonië.

Beschrijving

Vertrek langs de Rue de la Forge in de buurt van de kerk van Romedenne. Deze weg versmalt voorbij de huizen en loopt al vlug door het groen. Er komen van links enkele wegen uit het centrum van het dorp Surice, maar jij blijft steeds rechtdoor gaan. Aan de Erable de Notre Dame steek je de weg van Surice naar Soulme over en vervolg je in de Rue de la Caracole. Vrij snel voorbij de laatste huizen en voorbij een bocht naar rechts kies je links een stenige, stijgende weg. Het bos links is prive en de te volgen weg blijft dan ook langs de rand ervan lopen. Op het kruispunt even voor het kerkhof van Omezée (dat dorp zie je links liggen) kies je rechts voor het open veld.

De weg die je nu volgt is breed en berijdbaar maar hij wordt verderop smaller en moeilijker. Je blijft de weg steeds volgen tot hij uitkomt op de baan tussen Soulme en Surice.

Je volgt de rijweg even naar links maar je neemt vlug de eerste weg links, langs een beek. Deze versmalt tot een pad dat even de rand van een weide volgt en uiteindelijk het bos in loopt, nog steeds langs de beek. Bij een gelegenheid splitst zich naar rechts een stijgend pad af in een valleitje maar jij gaat rechtdoor. Wat verder kan je niet meer de beek rechtdoor volgen en draait het pad naar rechts weg van de beek en begint te stijgen. Het pad komt langs een afsluiting links te lopen en komt uiteindelijk uit het bos. Rechtdoor, een stukje over grasland. Verderop volg je weer een duidelijk zichtbare weg langs de rand van het bos. Je komt uit op een weg en hier hebben we echt een kilometerlange asfalt niet kunnen vermijden.

Je volgt het asfalt naar links en bij de nabije splitsing kies je rechts de weg naar Morville. De eerste duidelijke weg rechts (een heel eind verder) neem je uiteraard. Hij brengt je door mooi bos. Bij een sparrenbos aan je linkerkant is er een weinig gebruikte weg maar die neem je niet. Je loopt rechtdoor tot aan een duidelijk kruispunt met een brede bosweg, bij het volgende sparrenbos aan je linkerkant, je neemt daar schuinlinks de stijgende bosweg. Boven vervoegt een grasweg van links de bosweg en je vervolgt rechtdoor, op de kam. Nu moet je goed uitkijken naar een pad links, nog voor de kamweg aan de steile afdaling begint. Het pad is aangegeven met een oude gele pijl op een boom, maar om die te zien moet je al een paar tientallen meter het pad zijn opgegaan. Vergissen is hier onmogelijk (er is slechts een zijpad) maar het begin van het pad vinden niet zo eenvoudig. Dit mooie pad is op een paar jaar gedegradeerd en in de zomer volledig overgroeid. Het pad daalt de flank af. Leg de nodige discretie aan de dag want je bevindt je in een gebied waar veel groot wild vertoeft. Het pad brengt je in de buurt van een beekje. Dit beekje volg je tot aan zijn monding.

Aan de Hermeton neem je de bredere bosweg naar rechts. Deze weg is onderdeel van het Grote Routepad GR125, de rondweg van het gebied tussen Samber en Maas. Je blijft zo dicht mogelijk bij de rivier, t.t.z. je kiest bij elke splitsing het meest linkse pad. Wanneer je het bos uitkomt, opent zich een weidelandschap met een droomwoning. Je volgt de lange oprit van de woning. Op de rijweg even links en onmiddellijk terug rechts, naar de oude molen van Soulme. Hier steek je de Hermeton over en je gaat onmiddellijk naar rechts een voetgangersdoorgang door (net voor de aanduiding van een prive weg), de eerste in een reeks van acht. Na de tweede doorgang doorkruis je een lange weide langs de oever en na de derde doorgang verander je van oever. Bij de vijfde doorgang staat een bank, een ideale rustplaats. Op deze plaats is er ook een bosweg die stijgt naar Soulme, maar jij vervolgt verder de rivier. Na de achtste doorgang steek je de ruisseau de l'Omeri over en volg je verder de vallei van de Hermeton langs de rood witte tekens van de GR125.

Onderweg kan je even eventueel naar links, de Hermeton oversteken langs een voetgangersbrug, en opklimmen naar de kapel van Bonne Fontaine waar je fris bronwater kan drinken midden in het bos. De wandeling volgt verder het pad op de linkeroever van de Hermeton tot aan een prachtig gelegen boerderij met gite. Daar loopt het GR-pad naar links, jij gaat rechtdoor en bij de eerste splitsing kies je rechts een stevig stijgende en stenige weg die door een stukje bos naar meer open land klimt. Waar de weg naar rechts draait en minder begint te stijgen, kies je links een smal pad tussen twee weiden. Het kan zijn dat dit pad overgroeid is, in dat geval bieden de weiden links en rechts uitkomst. Je komt op een bredere weg die je terug naar Romedenne brengt.

wandelen@mail.be